

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 18.10.2006
KOM(2006) 594 endelig

2006/0196 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked
for posttjenester i Fællesskabet**

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2006) 1291}

{SEK(2006) 1292}

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

Rådets resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester¹ har et dobbelt formål: en gradvis og kontrolleret åbning af posttjenestemarkedet for konkurrence og en varig garanti for opfyldelse af befordringspligten. For at bringe disse to mål i harmoni med hinanden fastsætter postdirektivet² en tidsplan for videre åbning af postmarkederne for konkurrence. I postdirektivets artikel 7 fastsættes følgende:

- Kommissionen skal senest den 31. december 2006 forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der ledsages af et forslag om, at 2009 i givet fald bekræftes som året for fuld gennemførelse af det indre marked for posttjenester, eller om, at der fastlægges andre foranstaltninger.
- Kommissionen skal bygge sit forslag på konklusionerne fra en fremadrettet undersøgelse, som for hver medlemsstat vurderer, hvilken indvirkning den fulde gennemførelse i 2009 af det indre marked for posttjenester har på befordringspligten.

Som grundlag for nærværende forslag foreligger konklusionerne af den fremadrettede undersøgelse af, hvordan den fulde realisering af det indre postmarked (2009) påvirker opfyldelsen af befordringspligten³, sådan som det kræves i postdirektivet, en konsekvensvurderingsrapport⁴ og en beretning om anvendelsen af postdirektivet⁵, som indeholder en grundig gennemgang af sektoren. I disse dokumenter kan man finde nærmere oplysninger om den generelle baggrund og begrundelse for det forslag, der ridses op i de følgende afsnit.

2. KOMMISSIONENS FORSLAG

2.1. Retlige aspekter

2.1.1. Subsidiaritetsprincippet

Forslagets formål er at fuldføre et indre marked for posttjenester ved at afskaffe ene- og særrettigheder i postsektoren, beskytte de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, for alle brugere på et fælles niveau i alle EU-lande og fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af posttjenester på et åbent marked, og sigter mod derudover mod at mindske andre hindringer for, at det indre marked kan fungere.

¹ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester, EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21.

³ KOM(2006) 596.

⁴ SEK(2006) 1291.

⁵ KOM(2006) 595.

Disse mål kan ikke nås af medlemsstaterne hver for sig. Det mest slående eksempel herpå er, at nogle medlemsstater har bevaret monopoler af varierende omfang på bestemte postydelser for at finansiere befordringspligten, mens andre helt eller delvis har afskaffet servicemonopolerne eller har færdige planer om at gøre det inden 2009.

Omfanget og virkningerne af de foreslåede foranstaltninger indebærer, at de opstillede mål bedre kan nås på fællesskabsplan, og det er Kommissionens opfattelse, at Fællesskabet derfor kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5.

2.1.2. Proportionalitet

Dette direktiv vedrører i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet kun, hvad der er nødvendigt for at nå de foreslåede mål, jf. traktatens artikel 5.

Det foreliggende forslag til ændret direktiv opstiller fortsat en generel ramme for reguleringen og ikke detaljerede regler for sektoren.

Proportionalitetsprincippet er begrundelsen for, at forslaget indeholder en række valgmuligheder for, hvordan medlemsstaterne bedst kan nå de opstillede mål:

- Finansieringsmetoderne, som opstillet i artikel 7, foreskriver ikke en bestemt løsning, men giver medlemsstaterne et bredt udvalg af muligheder at vælge imellem.
- Spørgsmålet om adgang til postnettet er behandlet i den foreslåede nye artikel 11a, hvor det overlades til medlemsstaterne at vurdere behovet for og omfanget af adgangsregulering til visse dele af den postale infrastruktur eller posttjenesterne og at regulere downstream-adgangen til sorterings- og omdelingsfunktionerne i nettet.
- Det foreslås, at kravet i den nuværende artikel 12, sjette led, om at krydssubsidiering skal overvåges i kraft af sektorspecifikke bestemmelser, udgår, og at effektiv regulering af dette spørgsmål overlades til medlemsstaterne.
- Det foreslås ikke, at der oprettes nye organer for at samordne de nationale forvaltningsmyndigheders virksomhed.

3. FORSLAGETS ELEMENTER

3.1. Bekræftelse af direktivets tidsplan for markedsåbning på grundlag af konklusionerne i den fremadrettede undersøgelse af, hvordan den fulde realisering af det indre postmarked påvirker opfyldelsen af befordringspligten

Undersøgelsen konkluderer, at realiseringen af et indre marked for posttjenester i alle medlemsstater i 2009 er foreneligt med opretholdelsen af et højt kvalitetsniveau for de ydelser, der er omfattet af befordringspligt, og den bekræfter, at fuld markedsåbning bør finde sted per 1. januar 2009.

Med bekræftelsen af, at det indre marked for posttjenester skal være fuldt gennemført i 2009, får øget konkurrence mulighed for at forbedre tjenesterne med hensyn til kvalitet, pris og valgmuligheder for kunderne og for at frigøre sektorens vækst- og beskæftigelsespotentiale.

Dette er også et nødvendigt og rimeligt svar på både brugernes og den bredere europæiske økonomis behov.

For at fastholde den territoriale og sociale samhørighed og ud fra det hensyn, at medlemsstaterne bør kunne tilpasse visse elementer i ydelserne for at imødekomme lokal efterspørgsel ved at udnytte den fleksibilitet, der er indbygget i postdirektivet, er det rimeligt at fastholde beforderingspligten og de dertil knyttede kvalitetskrav i fuldt omfang som fastsat i direktivet.

Derfor indeholder dette forslag en ny artikel 7, som i stk. 1 forbyder medlemsstaterne at udstede eller opretholde ene- og særrettigheder i postsektoren.

3.2. Supplerende og ledsagende foranstaltninger for at bevare beforderingspligtydelserne

Den fremadrettede undersøgelse har peget på en række ledsagende eller "understøttende" foranstaltninger på både EU- og nationalt plan, som medlemsstaterne kan vedtage for at beskytte beforderingspligtydelserne, hvis det bliver nødvendigt. Nogle af disse er af regulatorisk art, andre er markedsbaserede, men de er alle konstrueret til at gøre det lettere at opretholde de tjenester, der er omfattet af beforderingspligt, på markedsvilkår, uden at det bliver økonomisk uholdbart. Disse foranstaltninger anses for tilstrækkelige til at gøre markedsåbningen mulig i alle medlemsstater.

Dertil kommer, at der peges på supplerende værn i form af specifikke finansieringsmekanismer, som om nødvendigt og forholdsmæssigt kan kompensere for de tabsgivende omkostninger ved at opfylde beforderingspligten, og gøre det på måder, der fordrejer markedet mindre, end hvis monopolet bevares.

Nogle af de regulatoriske foranstaltninger, hvis formål er at værne de ydelser, der er omfattet af beforderingspligt, kan i forvejen indføres under det nuværende postdirektiv. Det gælder f.eks. tilpasningen af forsyningspligten til brugernes behov inden for postdirektivets begrænsninger, indførelse af beforderingspligt for postvirksomheder, der opererer i henhold til en tilladelse, indgreb fra de regulerende myndigheder for at beskytte konkurrencen og i passende tilfælde indførelse af downstream-adgang til postnettets sorterings- og omdelingsfunktioner. For det tilfælde, at der bliver behov for yderligere understøttende foranstaltninger på fællesskabsplan, er dette afspejlet i forslaget.

Medlemsstaterne bør også selv træffe beslutning om foranstaltninger, der enten er knyttet til markedets funktionsevne eller ligger uden for fællesskabsrammen. Som illustreret i den fremadrettede undersøgelse og sektorundersøgelserne kan der herunder blive tale om yderligere effektiviseringer gennemført af etablerede beforderingspligtige virksomheder, spredning af disses indtægtskilder og volumenstimulerende initiativer.

I overensstemmelse med den foreslåede ramme for postvirksomhed i EU, vil medlemsstaterne kunne vælge den bedst egnede kombination af de forskellige mulige midler til at værne beforderingspligtydelserne på de nye markedsvilkår.

3.2.1. Omkostningseffektive alternative metoder til at værne befodringspligtighederne (artikel 3 og 6)

Postdirektivets artikel 4 fastslår, at befodringspligten bør opfyldes ved obligatorisk forudgående udpegning af en eller flere befodringspligtige virksomheder. Med mere konkurrence og større valgmuligheder på markedet kan der være andre, lige så effektive måde at sikre opfyldelsen af befodringspligten på. Det foreliggende forslag ændrer artikel 4 og 3, stk. 3, sådan, at medlemsstaterne kan vælge den mest effektive og hensigtsmæssige måde at garantere befodringspligtighederne på under overholdelse af principperne om saglighed, gennemskuelig, ligebehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrejning.

Sådanne mekanismer kan gøre det lettere at opfylde befodringspligten eller dele af den ved f.eks. at overlade det til markeds kræfterne eller ved at lade medlemsstaterne identificere bestemte tjenester eller egne, hvor befodringspligten ikke kan opfyldes af markeds kræfterne, og hvor disse tjenester så ydes omkostningseffektivt ved hjælp af offentlige udbud.

I god sammenhæng med medlemsstaternes større muligheder for at varetage befodringspligten på andre måder end ved at udpege befodringspligtige virksomheder på forhånd fastsætter dette forslag i en ændring til artikel 6, at medlemsstaterne kan beslutte, hvordan offentligheden bedst oplyses om befodringspligten.

3.2.2. Styrkelse og præcisering af princippet om, at takster for befodringspligtigheder skal være omkostningsbestemte (artikel 12, andet led, og artikel 2 stk. 20)

Princippet om, at tjenestetaksterne skal stå i forhold til omkostningerne er formuleret forskelligt i de forskellige sprogversioner af direktiv 97/67/EF, hvad der kan give anledning til forskellige fortolkninger. En henvisning til begrebet 'omkostningsægt' i de sprogversioner, der ikke hidtil har haft det, kan medvirke til en ensartet fortolkning af dette princip. Endvidere vil princippet om, at priserne skal stimulere effektivitetsgevinster, forbedre anvendelsen af denne bestemmelse til gavn for brugerne. Postdirektivets artikel 12, andet led, tillader medlemsstaterne at afvige fra princippet om omkostningsægte takster ved, ud fra hensyn til social og territorial samhørighed, at kræve, at indenlandske takster skal være ens uanset afstand og andre omkostninger ved ydelserne.

Som sektorundersøgelserne har vist, kan krav om enhedstakster på et marked med uindskrænket konkurrence gøre visse tjenester dyrere og mere sårbare, fordi den befodringspligtige virksomhed risikerer at miste indbringende forretninger i de områder, hvor der hersker uindskrænket konkurrence. Sektorundersøgelserne viser også, at de befodringspligtige virksomheder højst sandsynligt vil fastholde landsdækkende enhedstakster for mange tjenester også efter markedsåbningen.

Under disse omstændigheder bør medlemsstaterne nøjes med at gribe regulerende ind for at sikre, at opfyldelsen af befodringspligten kan finansieres. Får de befodringspligtige virksomheder tilstrækkelig fleksible muligheder for at reagere på konkurrencen, begrænses risikoen for økonomisk ubalance i befodringspligtighederne. Derfor foreslås det ved en ændring af artikel 12, andet led, at medlemsstaterne begrænser kravet om landsdækkende takster til at gælde for forsendelser, herunder indenlandske og inden-EU-ske, som der gælder styktakster for (f.eks. forsendelser, der betales med frimærker); sådanne tjenester bruges mest af forbrugere og små virksomheder, og her forventes konkurrencen ikke at blive så stor. I artikel 2, stk. 20, optages en definition på udtrykket styktakst.

Ændringen giver også medlemsstaterne mulighed for at kræve enhedstakster, når andre legitime samfundsinteresser er på spil, f.eks. hvor aviser postomdeles, fordi der ikke er andre distributionskanaler. Dette forhold specificeres nærmere i betragtning 24.

3.2.3. *Finansiering af beforderingspligten (artikel 7)*

Når der er vedtaget ledsageforanstaltninger for at værne om beforderingspligtydelserne kan det i nogle medlemsstater sommetider stadig være nødvendigt at finansiere restomkostninger ved opfyldelsen af beforderingspligten. I dette forslags nye artikel 7 afklares det, hvilke muligheder medlemsstaterne har, når der er behov for ekstern finansiering af beforderingspligten.

Medlemsstaterne bør frit kunne vælge den finansieringsmetode, der egner sig bedst til deres særlige situation, hvis de samtidig passer på ikke at fordreje markedsfunktionen uforholdsmæssigt.

I den nye artikel 7 opregnes der en række finansieringsmuligheder, bl.a. skadesløsholdelse ved direkte statsstøtte (stk. 3) og indirekte finansiering gennem procedurerne for offentlige indkøb (stk. 2). Der findes et omfattende EF-regelværk i form af forskrifter og retspraksis, som regulerer offentlige indkøb og statslig kompensation for tjenester af "almindelig økonomisk interesse", som også gælder for postsektoren, så det er ikke nødvendigt at indføre nye regler på disse områder.

Endelig bliver der med artikel 7, stk. 3, litra b, og stk. 4, fortsat mulighed (jf. postdirektivets tidligere artikel 9) for at oprette en udligningsfond for at kompensere for den urimelige byrde, den beforderingspligtige virksomhed pådrager sig ved at opfylde denne pligt. Der er ikke endnu gjort mange erfaringer med udligningsfonde som mekanisme til at finansiere beforderingspligtydelserne. Men det er ikke så overraskende, for de fleste medlemsstater opererer stadig med et stort eneretsområde og har dermed en nærliggende finansieringskilde. Forsvinde derimod eneretsområdet, er det sandsynligt, at flere medlemsstater igen vil se på behovet for en udligningsfond. Derfor bør der holdes fast ved denne mulighed for at etablere et værn. Endelig peger artikel 7, stk. 3, litra b, og stk. 4, også på muligheden for at dække eventuelle tilbageværende nettoomkostninger ved at opfylde beforderingspligten gennem en afgift på postvirksomheder og/eller brugere.

3.3. Andre foranstaltninger

3.3.1. *Generelle og individuelle tilladelser (artikel 9)*

Medlemsstaterne kan blive ved med at benytte generelle og individuelle tilladelser, når det er berettiget og står i et rimeligt forhold til formålet, på de betingelser, der er fastsat i postdirektivets artikel 9. Men som Kommissionens tredje beretning om anvendelsen af postdirektivet påpeger, synes det nødvendigt yderligere at harmonisere de vilkår, der kan indsættes, og de principper, der skal gælde for disse vilkår og procedurer, for at mindske uberettigede hindringer for levering af tjenester på det indre marked.

Forslaget indeholder en ændring af artikel 9, stk. 2, der på grundlag af praktiske erfaringer og sektorundersøgelser forbyder følgende vilkår:

- Begrænsning af antallet af indehavere af tilladelser. Denne foranstaltning er blevet benyttet i andre netværksindustrier, hvor det hverken er økonomisk, fysisk eller samfundsmæssigt

ønskeligt at have parallelle infrastrukturanlæg, men disse hensyn gælder ikke i postsektoren.

- Samtidig opkrævning af et bidrag til en udligningsmekanisme og krav om opfyldelse af beforderings- eller kvalitetsforpligtelser for samme kvalitets-, rådigheds- og præstationskrav. Beforderingspligten spreder de uøkonomiske omkostninger ved tjenesten mellem flere selskaber, mens kompensationsfonden pålægger selskaberne en afgift, der skal finansiere de uøkonomiske omkostninger et selskab har pådraget sig, og det gør samtidig anvendelse af de to greb uberettiget.
- Parallelle vilkår, der gælder for virksomheder i henhold til andre, ikke sektorspecifikke nationale forskrifter; dette vil begrænse unødige administrationsomkostninger for postbefordrende virksomheder.
- Uforholdsmæssige eller uberettigede tekniske eller driftsmæssige vilkår. Der kan stadig fastsættes vilkår, der f.eks. sigter mod at beskytte brevhemmeligheden eller lette returnering af fejlløst post.

Disse forbud gælder ikke for udpegede beforderingspligtige virksomheder, der kan være underlagt en anden type regulering, for disse virksomheder kan være forpligtet på andre målsætninger eller operere på et særligt juridisk grundlag, som f.eks. offentligt ejerskab.

3.3.2. Adgang til vigtig postal infrastruktur og tjenester (artikel 11a)

På baggrund af erfaringer i nogle medlemsstater indføres der i dette forslag en ny artikel 11a, hvorefter medlemsstaterne skal vurdere om en række elementer i postsektorens infrastruktur eller tjenester i en situation med flere virksomheder:

- kan være nødvendige for eller i høj grad lette leveringen af ydelser for virksomheder, der er villige til at konkurrere med den eller de beforderingspligtige virksomheder, og/eller
- gavner brugere og forbrugere ved at mindske antallet af fejladresserede forsendelser eller forsendelser, der ikke kan returneres til afsenderen, og således gavne den samlede kvalitet i postsektoren og værne om væsentlige krav til gavn for alle postbefordrende virksomheder og brugerne.

Da forskellene mellem medlemsstaterne er store med hensyn til disse elementers juridiske status og markedssituation (f.eks. kan de være ejet hhv. blive ydet udelukkende af den beforderingspligtige virksomhed eller af flere virksomheder), kræves det efter forslaget kun, at medlemsstaterne skal træffe afgørelse på et oplyst grundlag om behovet for og omfanget af regulering, valget af reguleringsinstrument, og hvilken kompensation der eventuelt kan være brug for.

Den foreslåede artikel 11a ændrer ikke reguleringen af downstream-adgang til sorterings- og omdelingsdelen af nettet. Hvad det sidste angår skal medlemsstaterne fortsat opfylde artikel 12, femte led, og de kan i lyset af de nationale forhold indføre andre foranstaltninger til sikring af adgangen til det offentlige postale net på vilkår, der er gennemskuelige og uden forskelsbehandling.

3.3.3. *Kontrol med at konkurrencen er fair (artikel 12, sjette led, artikel 14)*

På et marked med uindskrænket konkurrence skal medlemsstaterne holde den vanskelige balance mellem at give de befordringspligtige virksomheder frihed nok til at kunne tilpasse sig konkurrencen og samtidig føre tilstrækkeligt tilsyn med den efter al sandsynlighed dominerende virksomhed for at sikre, at konkurrencen er reel.

Denne balancegang kræver, at markedsforholdene, de institutionelle forhold og tilsynskapaciteten i hver medlemsstat vurderes, og derfor bør medlemsstaterne - på det nødvendige minimum af et fælles grundlag - have mulighed for at afgøre hvilke nærmere reguleringsmekanismer, der bør bringes i anvendelse for at kontrollere den etablerede virksomhed. Det berettiger på den ene side bortfaldet af kravet om, at medlemsstaterne skal overvåge krydssubsidiering på grundlag af sektorspecifikke regler, og på den anden side opretholdelsen af kravet om gennemskuelige regnskaber.

Hvad angår krydssubsidiering er de nuværende regler begrundet i den indlysende kilde til konkurrencefordrejning, som eneretsområder er, men eneretsområderne afskaffes her, og derfor foreslås det, at artikel 12, sjette led, udgår, således at medlemsstaterne selv afgør, hvordan det bedst sikres, at den befordringspligtige virksomhed, som ofte vil være en dominerende aktør på markedet, ikke bærer sig ad på en måde, der fører til konkurrencefordrejning. Med det formål kan medlemsstaterne foreskrive forudgående kontrol (som er kravet i det nuværende direktiv) eller lade konkurrencemyndighederne eller de nationale forvaltningsmyndigheder anvende konkurrenceretten efterfølgende.

Hvad angår de regler om gennemskuelige regnskaber, der gælder for befordringspligtige virksomheder, er det stadig nødvendigt at kræve regnskabsmæssig adskillelse under overgangen til et marked med konkurrencevilkår. Den foreslåede artikel 14 afspejler den nye situation, hvor der ikke er noget eneretsområde mere. På baggrund af det eksisterende samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder om udvikling af bedste praksis og fælles fremgangsmåder (f.eks. i Det Europæiske Posttilsynsudvalg) er det ikke nødvendigt, jf. også principperne for bedre regulering, at indføre mere detaljerede og bindende regler om omkostningsfordeling i direktivet.

3.3.4. *Styrkelse af forbrugerbeskyttelsen (artikel 12, første led, artikel 19, 22 og 22a)*

På linje med gældende regler på andre serviceområder og for at beskytte forbrugerne bedre på et marked i udvikling foreslås artikel 19 her ændret således, at minimumsprincipperne for klageadgang også skal omfatte andre end befordringspligtige virksomheder.

Derudover øges forbrugerbeskyttelsen på følgende måder: 1) Interoperabiliteten mellem virksomhederne øges i kraft af adgangen til visse dele af infrastrukturen og tjenesterne, jf. den nye artikel 11a, som der er gjort nærmere rede for i det foregående. 2) Der kræves samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganer, jf. den foreslåede ændring af artikel 22, stk. 2. 3) De nationale forvaltningsmyndigheders rolle og beføjelser til at overvåge og føre tilsyn med befordringspligtens opfyldelse tydeliggøres i artikel 22, stk. 3, og artikel 22a, stk. 1.

I betragtning af, at posttjenester har særlig betydning for blinde og svagtseende kunder hos postvirksomhederne, foreslås det, at det i artikel 12, første led, bekræftes, at markedsåbningen ikke må hæmme fortsat gratis betjening med visse ydelser for blinde og svagtseende, som

medlemsstaterne har indført i overensstemmelse med gældende internationale forpligtelser inden for Verdenspostforeningen.

3.3.5. *Kommissionens gennemførelsesbeføjelser (artikel 21)*

Det udvalg, der er nedsat under postdirektivet, har til opgave at bistå Kommissionen med at udøve sine gennemførelsesbeføjelser, herunder navnlig med at ændre bilag 1 om kvalitetsstandarder for grænseoverskridende post inden for Fællesskabet og med at vedtage vilkårene for standardiseret kvalitetsmåling (jf. direktivets artikel 16).

Da udvalgets opgaver med at fastsætte forskrifter vedrører ændring af ikke-grundlæggende dele af direktivet, bør det styres af reglerne for den nylig vedtagne forskriftsprocedure i Rådets beslutning om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁶, som øger Europa-Parlamentets muligheder for at kontrollere sådanne foranstaltninger.

3.3.6. *Nationale forvaltningsmyndigheder (artikel 22)*

De nationale forvaltningsmyndigheder vil formentlig stadig skulle spille en afgørende rolle, særlig i de medlemsstater, hvor overgangen til konkurrenceforhold endnu ikke er tilendebragt. For at effektivisere disse organers varetagelse af deres opgaver samt på baggrund af erfaringerne med lignende regulerede områder, drøftelser i Det Europæiske Posttilsynsudvalg og forskellige sektorundersøgelser, foreslås der her følgende ændringer i artikel 22:

- Strukturel udskillelse af myndighedsopgaverne fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol med en virksomhed. I overensstemmelse med princippet om adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver bør medlemsstaterne garantere de nationale forvaltningsmyndigheders uafhængighed, ikke mindst i forhold til ejerskabsrelaterede opgaver, hvor der kan være en klar interessekonflikt på regeringsniveau, for således at sikre upartiske afgørelser. Dette krav stilles også på andre netværksindustriens områder og medfører ikke nødvendigvis oprettelse af nye administrative enheder, men det betyder, at forskellige offentlige organers opgaver skal være klart og stabilt adskilt fra hinanden (artikel 22, stk. 1).
- Gennemskuelighed i fordelingen af myndighedsopgaver og samarbejde mellem nationale organer med myndighedsopgaver. Da der ofte er forskellige nationale organer involveret i udøvelsen af myndighedsopgaver, foreslås det, at der stilles krav om yderligere gennemskuelighed og dermed klarhed i opgavefordelingen. Der er tit overlapninger mellem de organer, der er ansvarlige for sektorreguleringen, anvendelsen af konkurrencereglerne og forbrugerbeskyttelsen, og derfor foreslås til at disse organer får pligt til at samarbejde, så de bedre kan varetage deres opgaver effektivt (artikel 22, stk. 1 og 2).
- Bekræftelse af retten til at klage over de nationale forvaltningsmyndigheders afgørelser og af, at klager ikke har opsættende virkning. Dette fastsættes af hensyn til klarheden på markedet, så længe liberaliseringsprocessen står på, og med forbehold af kompetencefordelingen i medlemsstaterne inden for disses nationale retssystemer samt af juridiske enheders og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret (artikel 22, stk. 3).

⁶ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23), senest ændret ved Rådets beslutning 2006/512/EF af 17. juli 2006 (EFT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- Udvidet samarbejde mellem forvaltningsmyndighederne i EU. Dette fastsættes for at tilvejebringe et retsgrundlag for og yderligere stimulere det arbejde, der udføres i eksisterende organer som f.eks. Det Europæiske Posttilsynsudvalg og Postdirektivudvalget, for at fremme bedste praksis og harmonisere den praktiske myndighedsudøvelse på det indre marked, uden at der nødvendigvis skal oprettes nye forvaltningsenheder (artikel 22, stk. 2).

3.3.7. *Oplysninger til de nationale forvaltningsmyndigheder (artikel 22a)*

De nationale forvaltningsmyndigheder må indsamle oplysninger fra virksomhederne på markedet for at kunne udføre deres opgaver effektivt. Det Europæiske Posttilsynsudvalg, statistiske organer og sektorundersøgelser har gang på gang påpeget manglen på specifikke beføjelser til at indsamle oplysninger fra de postale virksomheder som en væsentlig svaghed for håndhævelsen af direktivet og de nationale gennemførelsesregler. Efter dette forslag indføres der en ny artikel 22a, som giver de nationale forvaltningsmyndigheder beføjelse til at indsamle oplysninger i alle berettigede tilfælde, når byrden er rimelig i forhold til formålet, også med statistiske formål.

3.3.8. *Gennemgang af og beretning om anvendelsen af postdirektivet (artikel 23)*

Der skal stadig efter dette forslag holdes øje med og jævnligt berettes til Rådet og Parlamentet om, hvordan direktivet anvendes, således at man i tide kan træffe eventuelt nødvendige yderligere regulerende foranstaltninger for at sikre, at befordringspligten opfyldes, og/eller markedet liberaliseres. På baggrund af erfaringerne foreslås det dog, at artikel 23 ændres således, at beretningsperioden forlænges fra to til tre år. Med den ændring tages der hensyn til udviklingstempoet på markedet og til de sociale aspekter af direktivets anvendelse samt til behovet for en tidsramme, der er lang nok til at give grundlag for anbefalinger om ændringer i politikken.

3.3.9. *Udløbende bestemmelser udgår (artikel 26 og 27)*

I overensstemmelse med beslutningen om at fjerne sær- og enerettigheder i 2009 (artikel 7, stk. 1), fastsættes det i dette forslags artikel 26, stk. 2, og artikel 27, at eksisterende bestemmelser, der udløber, skal udgå.

3.3.10. *Sammenhæng og bedre regulering (artikel 1, 2, 9, 10 og 11)*

Forslaget rummer en række ændringer, der skal forbedre den juridiske klarhed og sammenhæng i postdirektivet.

- Artikel 1, andet led: Den foreslåede ændring hænger sammen med ændringen i artikel 7, hvorefter posttjenester ikke længere kan gøres til genstand for eneretsbestemmelser.
- Artikel 2, nr. 6): Den foreslåede ændring præciserer direktivets anvendelsesområde, navnlig at direktivet gælder for alle postbefordrende virksomheder og ikke kun de befordringspligtige.
- Artikel 2, nr. 8): Den foreslåede ændring hænger sammen med ændringen af artikel 7, da begrebet 'adresserede reklameforsendelser' kun har været brugt i forbindelse med tjenester, der kan gøres til genstand for eneretsbestemmelser.

- Artikel 9, nr. 5): Den foreslåede ændring hænger sammen med ændringen af artikel 7, da begrebet 'adresserede reklameforsendelser' kun har været brugt i forbindelse med tjenester, der kan gøres til genstand for eneretsbestemmelser.
- Overskriften på kapitel 4: Den foreslåede ændring af overskriften på kapitel 4 hænger sammen med ændringen af artikel 7, idet forskellen mellem posttjenester inden for og uden for eneretsområdet ikke længere eksisterer efter dette forslag.
- Artikel 10: De foreslåede ændringer afspejler den nye nummerering af artiklerne i EF-traktaten, og desuden at der efter dette forslag ikke længere er forskel mellem posttjenester inden for og uden for eneretsområdet.
- Artikel 11: Den foreslåede ændring afspejler den nye nummerering af artiklerne i EF-traktaten.
- Artikel 12, femte led: I stedet for 'privatkunder' skrives blot 'kunder', fordi det er irrelevant om en kunde er privat eller offentlig, og formuleringen derfor kan være vildledende.
- Artikel 26, nr. 1): Det foreslås, at artikel 26, stk. 1, udgår, hvad der hænger sammen med ændringen af artikel 7, idet posttjenester ikke længere kan være omfattet af eneretsbestemmelser, hvorfor der ikke kan indføre 'mere liberale' bestemmelser.

For at lette en sammenhængende gennemførelse af de tilpassede rammeforskrifter er Kommissionen besluttet på at holde øje med, at de nye direktivbestemmelser gennemføres og håndhæves korrekt, og drøfte dette med medlemsstaterne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁷,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁸,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁹,

efter proceduren i traktatens artikel 251¹⁰, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester¹¹ opstillede Rådet foreningen af en gradvis og styret liberalisering af postmarkedet og en varig garanti for leveringen af den universelle tjeneste som et af hovedmålene for Fællesskabets politik for postsektoren.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet¹² er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan. Rammen omfattede foranstaltninger til sikring af, at beforderingspligten opfyldes, og maksimumsgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne med henblik på at opfylde beforderingspligten kan give deres beforderingspligtige virksomhed(er) eneret på, idet der skulle ske en gradvis og fremadskridende reduktion af eneretsområdet. Den omfattede også en tidsplan for beslut-

⁷ EUT C af , s. .

⁸ EUT C af , s. .

⁹ EUT C af , s. .

¹⁰ EUT C af , s. .

¹¹ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

¹² EFT C 15 af 21.1.1998, s. 14. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

ningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.

- (3) I EF-traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.
- (4) Foranstaltningerne på dette område bør tilrettelægges for at løse Fællesskabets opgaver efter EF-traktatens artikel 2, nemlig i Fællesskabet som helhed at fremme en harmonisk, afbalanceret og bæredygtig udvikling af den økonomiske virksomhed, et højt beskæftigelsesniveau, et højt socialt beskyttelsesniveau, ligestilling mellem mænd og kvinder, en bæredygtig og ikke-inflationær vækst, høj konkurrenceevne og en høj grad af konvergens med hensyn til de økonomiske resultater, et højt niveau for miljøbeskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, højnelse af levestandarden og livskvaliteten, økonomisk og social samhørighed samt solidaritet mellem medlemsstaterne.
- (5) I konklusionerne om midtvejsrevisionen af Lissabon-strategien gentog Det Europæiske Råd på mødet den 22. og 23. marts 2005, at det var vigtigt at fuldføre det indre marked som middel til at fremme væksten og skabe flere og bedre job, og at effektive tjenesteydelser af almen økonomisk interesse har en væsentlig rolle at spille i en effektiv og dynamisk økonomi. Disse konklusioner har ikke mistet deres gyldighed for posttjenesterne, der har central betydning som værktøj for kommunikation og handel og for den sociale og territoriale samhørighed.
- (6) I Europa-Parlamentets beslutning af 2. februar 2006 lægges der vægt på den samfundsmæssige betydning af effektive posttjenester og på deres vigtige rolle i forbindelse med Lissabon-strategien, og der peges på, at de hidtidige reformtiltag har medført betydelige ændringer til det bedre i postsektoren, herunder højnet kvalitet, større effektivitet og mere lydhørhed over for kunderne.
- (7) Som foreskrevet i direktiv 97/67/EF er der foretaget en fremadrettet undersøgelse, der for hver medlemsstat har vurderet, hvordan den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester i 2009 vil påvirke opfyldelsen af befordringspligten. Kommissionen har desuden foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.
- (8) Ifølge den fremadrettede undersøgelse kan hovedmålet, som er at give varig sikkerhed for posttjenester, der opfylder befordringspligten og lever op til de kvalitetsnormer, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med direktiv 97/67/EF, nås i 2009, uden at der er behov for at reservere bestemte tjenester for eneretsudbydere.
- (9) Den fremadskridende og gradvise åbning af postmarkederne for konkurrence har givet de befordringspligtige virksomheder tid nok til at gennemføre den nødvendige modernisering og omstrukturering, således at de er blevet levedygtige på langt sigt på de nye markedsbestemte vilkår, og den har sat medlemsstaterne i stand til at tilpasse deres regelsæt til et mere åbent miljø. Dertil kommer, at medlemsstaterne kan benytte sig af den mulighed, der ligger i gennemførelsesperioden og den lange periode, indførelsen

af effektiv konkurrence kræver, til at træffe yderligere foranstaltninger for at modernisere og omstrukturere de befordringspligtige virksomheder i det omfang, der er nødvendigt.

- (10) Den fremadrettede undersøgelse viser, at eneretsområdet ikke længere bør være det foretrukne svar på spørgsmålet om, hvordan befordringspligten skal finansieres. Med denne vurdering tages der hensyn til Fællesskabets og medlemsstaternes interesse i fuldførelsen af det indre marked og dets muligheder for at give resultater i form af vækst og beskæftigelse såvel som til deres interesse i at sikre, at der står en effektiv, samfundsmæssigt vigtig tjeneste til rådighed for alle brugere. Derfor bør 1. januar 2009 bekræftes som datoen for sidste skridt i fuldførelsen af det indre marked for posttjenester.
- (11) Der er flere drivkræfter i postsektoren, som virker hen imod ændringer, herunder efterspørgslen og skiftende behov hos kunderne, organisatoriske ændringer, automatisering og indførelse af ny teknik, de elektroniske kommunikationsmidlers fortrængnings-effekt og åbning af markedet.
- (12) En fuldstændig markedsåbning vil medvirke til at øge postmarkedernes samlede størrelse; derudover vil den bidrage til at fastholde varige arbejdspladser af høj kvalitet hos de befordringspligtige virksomheder og samtidig lette ny jobskabelse hos andre virksomheder, nye markedsdeltagere og forbundne erhvervsaktiviteter. Dette direktiv indskrænker ikke medlemsstaternes beføjelser til at regulere beskæftigelsesvilkårene i postsektoren.
- (13) Endelig skulle en bedre konkurrenceevne gøre det muligt at integrere postsektoren med alternative kommunikationsformer og at forbedre servicekvaliteten over for stadig mere krævende brugere.
- (14) Udviklingen på de tilgrænsende kommunikationsmarkeder har haft forskellige virkninger i forskellige egne af Fællesskabet og over for forskellige befolkningsgrupper og anvendelser af posttjenesterne. Den territoriale og sociale samhørighed bør oprettholdes, og ud fra det hensyn, at medlemsstaterne bør kunne tilpasse visse elementer i ydelserne for at imødekomme lokal efterspørgsel ved at udnytte den fleksibilitet, der er indbygget i direktiv 97/67/EF, er det rimeligt at fastholde befordringspligten og de dertil knyttede kvalitetskrav i fuldt omfang som fastsat i direktivet. For at sikre, at markedsåbningen fortsat bliver til gavn for alle brugerne, især forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder, må medlemsstaterne holde nøje øje med markedsudviklingen. De må gennemføre alle rimelige regulerende indgreb, som direktivet åbner mulighed for, med det formål at sikre, at der fortsat står posttjenester til rådighed, som opfylder brugernes behov, herunder ved i givet fald at sikre, at der ydes et minimumsantal af tjenester på samme indleveringssted.
- (15) Med direktiv 97/67/EF blev der etableret en præference for, at befordringspligtens opfyldelse sikres ved udpegning af befordringspligtige virksomheder. Udviklingen af mere konkurrence med flere valgmuligheder betyder, at medlemsstaterne bør have et større spillerum, når de skal afgøre, hvad der er den mest effektive og hensigtsmæssige måde at sikre befordringspligtens opfyldelse på, uden at principperne om saglighed, gennemskuelse, ligebehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrejning, som er nødvendige for sikringen af et frit udbud af postale tjenester på det indre marked, krænkes. Medlemsstaterne kan benytte en eller flere af følgende

muligheder: beforderingspligten opfyldes ved markedskræfternes hjælp; der udpeges en eller flere virksomheder, som skal opfylde forskellige dele af beforderingspligten eller dække forskellige dele af territoriet; det offentlige køber tjenesterne.

- (16) Det er vigtigt, at brugerne er fuldt informerede om, hvilke ydelser der er omfattet af beforderingspligten, og at de virksomheder, der leverer posttjenester, er informeret om den eller de beforderingspligtige virksomheders rettigheder og pligter. Medlemsstaterne bør sørge for, at forbrugerne til enhver tid er fuldt informerede om de enkelte ydelsers karakter og tilgængelighed. I overensstemmelse med den øgede frihed, medlemsstaterne har til at sikre varetagelsen af beforderingspligten på andre måder end ved at udpege en eller flere beforderingspligtige virksomheder, bør det imidlertid overlades til medlemsstaterne at afgøre, hvordan disse oplysninger gøres offentligt tilgængelige.
- (17) På baggrund af de foretagne undersøgelser og med henblik på at frigøre hele potentialet i det indre marked for posttjenester bør brugen af eneretsområdet og de særlige rettigheder som middel til at finansiere beforderingspligten ophøre.
- (18) I nogle medlemsstater kan det stadig være nødvendigt at finansiere de resterende nettoomkostninger ved beforderingspligten eksternt. Derfor bør det gøres tydeligt, hvordan beforderingspligten så kan finansieres, i det omfang dette er nødvendigt og tilstrækkelig velbegrundet, idet det overlades til medlemsstaterne at vælge, hvilken finansieringsmetode der skal benyttes. De alternative finansieringsmetoder omfatter procedurerne for offentlige indkøb og, i de tilfælde hvor det at opfylde beforderingspligten indebærer nettoomkostninger, som bliver en urimelig byrde for den udpegede virksomhed, statslig kompensation og omkostningsudligning mellem tjenesteudbydere og/eller brugerne på en gennemskuelig måde ved hjælp af bidrag til en udligningsfond. Medlemsstaterne kan benytte andre finansieringsmetoder, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten og forenelige med dette direktiv, og f.eks. beslutte, at overskud på de beforderingspligtige virksomheders aktiviteter uden for det område, der er omfattet af beforderingspligten, helt eller delvis skal dække finansieringen af nettoomkostningerne ved beforderingspligten.
- (19) For at afgøre, hvilke virksomheder der kan pålægges pligt til at bidrage til en udligningsfond, bør medlemsstaterne overveje, om de pågældende virksomheders ydelser set fra brugernes synsvinkel kan anses for at kunne træde i stedet for ydelser, der er omfattet af beforderingspligt, under hensyntagen til ydelsernes egenskaber, herunder deres merværdiskabende egenskaber, og deres tilsigtede anvendelse. De pågældende ydelser behøver ikke besidde alle beforderingspligtgydelsernes egenskaber som f.eks. daglig udbringning eller landsdækkende omfang, for at man kan anse dem for at kunne træde i stedet for beforderingspligtgydelser. Af hensyn til proportionalitetsprincippet bør medlemsstaterne ved fastlæggelsen af, hvilket bidrag der forlanges af disse virksomheder til omkostningerne ved at opfylde beforderingspligten i en medlemsstat, benytte gennemskuelige og ikke-diskriminerende kriterier som f.eks. disse virksomheders andel af de aktiviteter, der henhører under beforderingspligtområdet i denne medlemsstat.
- (20) Principperne om gennemskuelighed, ligebehandling og proportionalitet, som er indeholdt i direktiv 97/67/EF, skal fortsat anvendes på enhver finansieringsmekanisme og enhver afgørelse på dette område skal bygge på gennemskuelige, saglige og kontrollerbare kriterier. Nettoomkostningerne ved at opfylde beforderingspligten bør således, på den nationale forvaltningsmyndigheds ansvar, beregnes som forskellen mellem nettoomkostningerne for en udpeget virksomhed ved drift med og uden denne

pligt. Ved beregningen skal der tages hensyn til alle andre relevante elementer, herunder markedsmæssige fordele, som en virksomhed får ved at være udpeget til at varetage den tjeneste, der er omfattet af befordringspligten, retten til en rimelig fortjeneste og incitamenter til omkostningseffektivitet.

- (21) Medlemsstaterne bør have lov til at benytte generelle og individuelle tilladelser, når det er berettiget og står i et rimeligt forhold til formålet. Men som det fremhæves i den tredje beretning om anvendelsen af direktiv 97/67/EF, synes det nødvendigt yderligere at harmonisere de vilkår, der må gøres gældende, for at mindske uberettigede hindringer for levering af tjenester på det indre marked. I denne sammenhæng kan medlemsstaterne f.eks. tillade virksomhederne at vælge mellem pligten til at yde en service og pligten til at bidrage økonomisk til omkostningerne ved denne service, som ydes af en anden virksomhed, men de bør ikke længere samtidig kunne opkræve bidrag til en udligningsmekanisme og kræve opfyldelse af befordrings- eller kvalitetsforpligtelser, der skal tjene samme formål. Det bør desuden præciseres, at nogle af bestemmelserne om generelle og individuelle tilladelser ikke bør gælde for udpegede befordringspligtige virksomheder.
- (22) I en situation, hvor flere postvirksomheder leverer ydelser på det område, der er omfattet af befordringspligt, bør alle medlemsstater have pligt til at vurdere, om man med det formål at fremme en effektiv konkurrence og/eller beskytte brugerne og forbrugerne ved at garantere posttjenestens generelle kvalitet bør stille visse dele af den postale infrastruktur eller visse tjenester, der normalt ydes af befordringspligtige virksomheder, til rådighed for andre virksomheder, der leverer lignende ydelser. Da medlemsstaterne har forskellige juridiske og markedsmæssige situationer for disse infrastrukturelementer og tjenester, bør det kun foreskrives, at medlemsstaterne træffer afgørelse på et informeret grundlag om behovet for og omfanget og valget af reguleringsmiddel, herunder i givet fald omkostningsudligning. Denne bestemmelse indskrænker ikke medlemsstaternes ret til at træffe foranstaltninger for at sikre adgangen til det offentlige postnetværk på gennemskuelige vilkår og uden forskelsbehandling.
- (23) Da posttjenester har stor betydning for blinde og svagtseende, bør det bekræftes, at markedsåbningen ikke bør indskrænke den fortsatte ydelse af visse gratis tjenester for blinde og svagtseende, som medlemsstaterne har indført i overensstemmelse med gældende internationale forpligtelser.
- (24) På et marked med uindskrænket konkurrence er det både af hensyn til den økonomiske balance i varetagelsen af befordringspligten og for at begrænse fordrejningerne af markedet vigtigt, at princippet om, at priserne skal afspejle normale forretningsmæssige vilkår og omkostninger, kun fraviges for at beskytte samfundsmæssige interesser. Dette mål nås ved fortsat at tillade medlemsstaterne at opretholde enhedstakster for styktakstpost, den tjeneste, forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder benytter mest. De enkelte medlemsstater må også opretholde enhedstakster for visse andre forsendelser for at beskytte generelle samfundsinteresser som f.eks. adgang til kultur eller regional og social samhørighed.
- (25) I betragtning af de nationale særegenheder, der spiller ind i reguleringen af vilkårene for de etablerede befordringspligtige virksomheders ageren på et marked med uindskrænket konkurrence, bør medlemsstaterne frit kunne afgøre, hvordan krydssubsidiering bedst overvåges.

- (26) Overgangen til et marked med uindskrænket konkurrence gør det rimeligt fortsat at forlange, at medlemsstaterne opretholder de befordringspligtige virksomheders pligt til at føre særskilte og gennemskuelige regnskaber, idet der dog bør foretages visse tilpasninger. Denne forpligtelse har til formål at skaffe de nationale forvaltningsmyndigheder, konkurrencemyndighederne og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelser om opfyldelsen af befordringspligten og for at overvåge, at markedsforholdene er fair, indtil konkurrencen slår effektivt igennem. Samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder om fortsat udvikling af referencer og retningslinjer på dette område bør bidrage til en harmoniseret anvendelse af disse regler.
- (27) På linje med de regler, der gælder på andre serviceområder, og for at styrke forbrugerbeskyttelsen bør minimumsprincipperne for klageadgang udvides til at omfatte andre end befordringspligtige virksomheder. For at gøre klagebehandlingsprocedurerne mere effektive bør direktivet tilskynde til brug af udenretlige procedurer for afgørelse af tvister, jf. Kommissionens henstilling 98/257/EF af 30. marts 1998 om de principper, der finder anvendelse på organer med ansvar for udenretlig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet¹³ og Kommissionens henstilling af 4. april 2001 om principper for udenretlige organer til mindelig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet¹⁴. Øget interoperabilitet mellem de postbefordrende virksomheder som følge af adgang til visse infrastrukturelementer og tjenester og et krav om samarbejde mellem de nationale forvaltningsmyndigheder og forbrugerbeskyttelsesorganer vil yderligere fremme forbrugernes interesser.
- (28) Bestemmelsen om gennemførelsesbeføjelser bør tilpasses, så den afspejler de ændringer, der er foretaget i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁵.
- (29) De nationale forvaltningsmyndigheder vil formentlig stadig skulle spille en afgørende rolle, særlig i de medlemsstater, hvor overgangen til konkurrenceforhold endnu ikke er tilendebragt. I overensstemmelse med princippet om adskillelse af myndigheds- og driftsopgaver bør medlemsstaterne garantere de nationale forvaltningsmyndigheders uafhængighed og således sikre, at de kan træffe upartiske afgørelser. Dette krav om uafhængighed indskrænker hverken medlemsstaternes institutionelle autonomi og forfatningsmæssige forpligtelser eller princippet om neutralitet i forhold til de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne, jf. traktatens artikel 295. De nationale forvaltningsmyndigheder bør udstyres med alle nødvendige personale- og ekspertressourcer samt økonomiske midler til at udføre deres opgaver.
- (30) Da der ofte er forskellige nationale organer involveret i udøvelsen af myndighedsopgaverne, bør det sikres, at opgavefordelingen er gennemskuelig, og at de forskellige organer, der står for reguleringen af sektoren, anvendelsen af konkurrencereglerne og løsningen af forbrugerspørgsmål, samarbejder om at udføre opgaverne effektivt.

¹³ EFT C 115 af 17.4.1998, s. 31.

¹⁴ EFT C 109 af 4.4.2001, s. 56.

¹⁵ EFT C 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- (31) Den, der er genstand for en national forvaltningsmyndigheds afgørelse, bør kunne påklage afgørelsen til en instans, som er uafhængig af forvaltningsmyndigheden. Denne instans kan være en domstol. Klageproceduren berører hverken kompetencefordelingen inden for de nationale retssystemer eller juridiske enheders og fysiske personers rettigheder i henhold til national ret. Af hensyn til retssikkerheden og sikkerheden på markedet bør klagesager ikke have opsættende virkning på de nationale forvaltningsmyndigheders afgørelser.
- (32) Når det er nødvendigt, bør de nationale forvaltningsmyndigheder samordne deres indsats for at varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv med forvaltningsmyndighederne i de andre medlemsstater og med Kommissionen. Dette vil fremme udviklingen af et indre marked for posttjenester og bidrage til, at direktivbestemmelserne anvendes ensartet i alle medlemsstaterne, især på de områder, hvor de nationale regler, der gennemfører fællesskabsreglerne, giver de nationale forvaltningsmyndigheder væsentlige skønmæssige beføjelser ved anvendelsen af de relevante regler. Samarbejdet kan bl.a. finde sted i det udvalg, der er nedsat ved direktiv 97/67/EF, eller i en gruppe bestående af europæiske forvaltningsmyndigheder. Medlemsstaterne bør træffe afgørelse om, hvilke organer der er nationale forvaltningsmyndigheder i henhold til dette direktiv.
- (33) De nationale forvaltningsmyndigheder må indsamle oplysninger fra virksomhederne på markedet for at kunne udføre deres opgaver effektivt. Anmodninger om oplysninger bør stå i et rimeligt forhold til formålet og ikke påføre virksomhederne urimelige byrder. Kommissionen kan også få behov for at indsamle oplysninger, så den kan opfylde sine forpligtelser efter fællesskabslovgivningen.
- (34) Kommissionen bør regelmæssigt forelægge beretninger om anvendelsen af direktiv 97/67/EF for Europa-Parlamentet og Rådet for at holde dem orienteret om, hvordan det indre marked for posttjenester udvikler sig.
- (35) For at bekræfte rammen for regulering af sektoren bør udløbsdatoen for direktiv 97/67/EF ophæves.
- (36) Målene for dette direktiv - nemlig at tilvejebringe et indre marked for posttjenester, at sikre alle brugere et fælles mål af tjenester, der er omfattet af befordringspligt, og at fastsætte harmoniserede principper for reguleringen af postsektoren - kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne af den nødvendige indsats bedre realiseres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (37) Direktiv 97/67/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (38) Dette direktiv er foreneligt med andre gældende fællesskabsretsakter om tjenesteydelser. Hvis dette direktiv kommer i konflikt med en bestemmelse i en anden fællesskabsretsakt, særlig direktiv [2006/..../EF] om tjenesteydelser på det indre marked, har dette direktiv og dets bestemmelser forrang og gælder uindskrænket for postsektoren.

- (39) Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af traktatens regler om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser. Hvis finansieringsmekanismer indebærer, at der ydes støtte fra en medlemsstat eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, jf. traktatens artikel 87, stk. 1, indskrænker dette direktiv ikke medlemsstaternes pligt til at overholde traktatens statsstøttere.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 97/67/EF ændres hermed således:

- (1) Artikel 1, andet led, affattes således:

"- betingelserne for levering af posttjenester"

- (2) Artikel 2 ændres således:

- (a) Nummer 6 affattes således:

"6. Postforsendelse: adresseret forsendelse i den endelige form, hvori den skal befordres af en postbefordrende virksomhed. Ud over brevforsendelser omfatter sådanne forsendelser bl.a. bøger, kataloger, aviser og tidsskrifter samt postpakker indeholdende varer med eller uden kommerciel værdi."

- (b) Nummer 8 udgår.

- (c) Som nr. 20 indsættes:

"20. Styktaksttjenester: posttjenester, hvis takst er fastsat i befordringspligtige virksomheders almindelige forretningsbetingelser og gælder for enkelte postforsendelser."

- (3) I artikel 3, stk. 3, første afsnit, affattes den indledende tekst således:

"De sørger for, at de tjenester, der er omfattet af befordringspligten, leveres på alle hverdage og mindst fem dage om ugen, medmindre der efter den nationale forvaltningsmyndigheds skøn foreligger ekstraordinære omstændigheder eller geografiske forhold, og dette omfatter mindst:"

- (4) Artikel 4 affattes således:

"Artikel 4

1. Hver medlemsstat sørger for, at befordringspligtens opfyldelse garanteres, og meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den træffer med dette formål. Det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 21, underrettes om medlemsstaternes foranstaltninger for at sikre, at befordringspligten opfyldes, og overvåger udviklingen i disse foranstaltninger.

2. Medlemsstaterne kan vælge at udpege en eller flere virksomheder som befordringspligtige virksomheder for en del af eller hele det nationale område og for forskellige dele af de posttjenester, der er omfattet af befordringspligten. Når de gør det, fastlægger de under overholdelse af fællesskabsretten, hvilke forpligtelser og rettigheder disse virksomheder skal have, og offentliggør disse forpligtelser og rettigheder. Medlemsstaterne træffer navnlig foranstaltninger for at sikre, at vilkårene for tildeling af befordringspligt opgaven bygger på principperne om saglighed, ligebehandling, proportionalitet og mindst mulig markedsfordrejning, og at udpegningen som befordringspligtig virksomhed er tidsbegrænset. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om den eller de udpegede befordringspligtige virksomheders navn."

(5) I artikel 5, stk. 2, ændres "artikel 36 og 56" til "artikel 30 og 46".

(6) Artikel 6 affattes således:

"Artikel 6

Medlemsstaterne sikrer, at brugerne og postbefordrende virksomheder jævnlige får tilstrækkelig detaljerede og ajourførte oplysninger om udbuddet af befordringspligtbelagte tjenester, navnlig hvad angår de generelle vilkår for adgang til tjenesterne samt priser og kvalitetsniveau. Disse oplysninger offentliggøres på passende måde.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan oplysningspligten, jf. stk. 1, vil blive opfyldt."

(7) Overskriften på kapitel 3 affattes således:

"KAPITEL 3

Finansiering af befordringspligten"

(8) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

1. Med virkning fra 1. januar 2009 undlader medlemsstaterne at udstede eller opretholde ene- eller særrettigheder til oprettelse og drift af postbefordrende virksomheder. Medlemsstaterne kan finansiere varetagelsen af tjenester, der er omfattet af befordringspligten, med et eller flere af de midler, der er anført i stk. 2, 3 og 4, eller med andre midler, der er i overensstemmelse med EF-traktaten.

2. Medlemsstaterne kan sørge for, at befordringspligten opfyldes ved at købe de pågældende tjenester efter de gældende regler for offentlige indkøb.

3. Hvis en medlemsstat fastslår, at befordringspligten som omhandlet i dette direktiv medfører en nettoomkostning og udgør en urimelig økonomisk byrde for den eller de befordringspligtige virksomheder, kan den:

a) indføre en mekanisme, hvorefter den eller de pågældende virksomheder kompenseres med offentlige midler

b) fordele nettoomkostningerne ved befordringspligten mellem postbefordrende virksomheder og/eller brugere.

4. Når nettoomkostningerne fordeles som anført i stk. 3, litra b, kan medlemsstaterne oprette en udligningsfond, hvis midler kan skaffes ved afgifter fra postvirksomhederne eller brugerne, og som med dette formål administreres af et organ, der er uafhængigt af den eller de begunstigede organisationer. Medlemsstaterne kan gøre udstedelsen af tilladelser til postvirksomheder i medfør af artikel 9, stk. 2, betinget af, at virksomheden påtager sig enten pligt til at bidrage økonomisk til denne fond eller befordringspligt. Kun de tjenester, der er omhandlet i artikel 3, kan finansieres på denne måde.

5. Når der oprettes en udligningsfond, og når størrelsen af de økonomiske bidrag fastsættes, jf. stk. 3 og 4, sikrer medlemsstaterne, at det sker i overensstemmelse med principperne om gennemskuelighed, ligebehandling og proportionalitet. Afgørelser i henhold til stk. 3 og 4 bygger på saglige og kontrollerbare kriterier og offentliggøres."

(9) Overskriften på kapitel 4 affattes således:

"KAPITEL 4

Vilkår for levering af posttjenester og adgang til postnettet"

(10) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

1. For tjenester, der ikke hører under befordringspligten som beskrevet i artikel 3, kan medlemsstaterne indføre generelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes.

2. For tjenester, der hører under befordringspligten som beskrevet i artikel 3, kan medlemsstaterne indføre tilladelsesprocedurer, herunder individuelle tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at garantere, at de væsentlige krav overholdes, og sikre de tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

Udstedelsen af tilladelser kan:

- i givet fald gøres betinget af en befordringspligt
- om nødvendigt omfatte krav til de pågældende tjenesters kvalitet, tilgængelighed og udførelse
- i givet fald gøres betinget af en pligt til at bidrage økonomisk til de udligningsmekanismer, der er omhandlet i artikel 7.

Medmindre der er tale om udpegede befordringspligtige virksomheder, jf. stk. 4, må tilladelserne ikke

- begrænses, hvad angår antallet
- for samme kvalitets-, rådigheds- og præstationskrav på én gang pålægge en postvirksomhed at opfylde en befordringspligt og at bidrage økonomisk til en udligningsmekanisme
- gentage vilkår, der gælder for virksomheder i henhold til andre nationale forskrifter, der ikke er sektorspecifikke
- kræve andre tekniske eller driftsmæssige vilkår opfyldt end dem, der er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i henhold til dette direktiv.

3. De procedurer, forpligtelser og krav, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal være gennemskelige, tilgængelige, ikke-diskriminerende, stå i et rimeligt forhold til deres formål, være præcise og utvetydige, offentliggøres på forhånd og bygge på objektive kriterier. Medlemsstaterne sikrer, at begrundelserne for helt eller delvist at afvise en ansøgning om tilladelse meddeles ansøgeren, og de fastsætter en klageprocedure."

(11) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

"1. Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og på grundlag af traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95, fastsætter de nødvendige foranstaltninger til harmonisering af de i artikel 9 omhandlede procedurer for levering af posttjenester til offentligheden på forretningsmæssige vilkår."

(12) I artikel 11 ændres "artikel 57, stk. 2, artikel 66 og 100a" til "artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95".

(13) Som artikel 11a indsættes:

"Artikel 11a

Når det er nødvendigt for at beskytte brugernes interesser og/eller fremme effektiv konkurrence, og når de nationale forhold tilsiger det, sørger medlemsstaterne for, at der er gennemskelige og ikke-diskriminerende muligheder for at få adgang til følgende dele af den postale infrastruktur hhv. posttjenesterne: postnummersystem, adressedatabase, postbokse, postkasser og brevindkast, oplysninger om adresseforandring, eftersendelse og returnering."

(14) Artikel 12 ændres således:

(a) første led affattes således:

"- priserne skal være overkommelige og gøre tjenesterne tilgængelige for samtlige brugere. Medlemsstaterne kan opretholde eller indføre gratis postbefordring for blinde og svagtseende".

(b) Andet led affattes således:

"- priserne skal være omkostningsægte og stimulere effektivitetsgevinster; når det er nødvendigt af hensyn til varetagelsen af samfundets interesser, kan medlemsstaterne træffe afgørelse om, at der på hele deres territorium og/eller for andre medlemsstaters område skal anvendes enhedstakster for tjenester, der udbydes til styktakst, og for andre forsendelser".

(c) Femte led, sidste punktum, affattes således:

"Sådanne takster skal også gælde kunder, der sender post på lignende betingelser".

(d) Sjette led udgår.

(15) Artikel 14 affattes således:

"Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de befordringspligtige virksomheders regnskaber føres i overensstemmelse med denne artikel.

2. De befordringspligtige virksomheder udarbejder i deres interne regnskabs-systemer adskilte opgørelser, der gør det muligt at sondre klart mellem på den ene side tjenester og produkter, der modtager fra eller bidrager til den økonomiske udligning for nettoomkostningerne ved at varetage befordringspligten, og på den anden side andre tjenester og produkter. Denne regnskabsmæssige adskillelse skal gøre det muligt for medlemsstaterne at beregne nettoomkostningerne ved at opfylde befordringspligten. Sådanne interne regnskabssystemer baseres på anvendelse af ensartede og objektivt begrundede principper for produktøkonomiopgørelser.

3. De i stk. 2 nævnte regnskabssystemer skal fordele omkostningerne på følgende måde, jf. dog stk. 4:

a) Når det er muligt, henføres omkostninger direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt.

b) Omkostninger, som ikke kan henføres direkte til en særlig tjeneste eller et særligt produkt, fællesomkostninger, fordeles således:

i) Når det er muligt, fordeles fællesomkostningerne på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse.

ii) Er det ikke muligt at foretage en direkte analyse, fordeles fællesomkostningerne på grundlag af indirekte sammenkædning med en anden omkostningskategori eller gruppe omkostningskategorier, for hvilken en direkte henførelse eller fordeling er mulig; en sådan indirekte sammenkædning baseres på sammenlignelige omkostningsstrukturer.

iii) Kan der hverken findes en direkte eller indirekte metode til omkostningsfordeling, fordeles omkostningskategorierne på grundlag af en generel fordelingsnøgle,

som beregnes ved at anvende forholdet mellem på den ene side alle omkostninger, der er henført eller fordelt direkte eller indirekte til hver enkelt af de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, og på den anden side omkostningerne til de andre tjenester.

4. Andre omkostningsfordelingssystemer må kun anvendes, hvis de er forenelige med stk. 2 og er godkendt af de nationale forvaltningsmyndigheder. Kommissionen underrettes, før de tages i anvendelse.

5. De nationale forvaltningsmyndigheder sikrer, at et kompetent organ, som er uafhængigt af den befordringspligtige virksomhed, kontrollerer, at regnskaberne er i overensstemmelse med et af de omkostningsfordelingssystemer, der er nævnt i stk. 3 og 4. Medlemsstaterne drager omsorg for, at der regelmæssigt offentliggøres en erklæring om, at systemerne er fulgt.

6. Den nationale forvaltningsmyndighed stiller detaljerede oplysninger om de omkostningsfordelingssystemer, som den befordringspligtige virksomhed anvender, til rådighed og sender på anmodning disse oplysninger til Kommissionen.

7. Efter anmodning stilles detaljerede regnskabsoplysninger i henhold til disse systemer fortroligt til rådighed for den nationale forvaltningsmyndighed og Kommissionen.

8. Hvis en medlemsstat ikke har oprettet en mekanisme, der kan finansiere varetagelsen af de tjenester, der er omfattet af befordringspligt, jf. artikel 7, og hvis den nationale forvaltningsmyndighed har sikret sig, at ingen af de udpegede befordringspligtige virksomheder i den pågældende medlemsstat modtager åben eller skjult statsstøtte, og at konkurrencen på markedet fungerer effektivt, kan den nationale forvaltningsmyndighed beslutte at undlade at anvende kravene i denne artikel. Den nationale forvaltningsmyndighed underretter Kommissionen, før den træffer afgørelse herom."

(16) Artikel 19 affattes således:

"Artikel 19

Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder stiller gennemskuelige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer til rådighed for behandling af klager fra brugere af posttjenesterne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri, beskadigelse eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne for tjenesten (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor to eller flere virksomheder er involveret).

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger for at sikre, at tvister kan afgøres retfærdigt og inden for en rimelig tid ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede procedurer, idet der, når det er berettiget, gøres brug af en refusions- og/eller erstatningsordning.

Medlemsstaterne tilskynder derudover til etablering af uafhængige ordninger for udenretlig bilæggelse af tvister mellem postbefordrende virksomheder og forbrugere.

Uden indskrænkning for de øvrige klagemuligheder eller retsmidler efter national lovgivning og fællesskabsretten sikrer medlemsstaterne, at brugerne enten hver for

sig eller, når det er tilladt efter national ret, sammen med organisationer, der repræsenterer bruger- og/eller forbrugerinteresser, kan forelægge den kompetente nationale instans sager, hvor der ikke er fundet en tilfredsstillende løsning på brugerklager til virksomheder, der varetager tjenester, som er omfattet af befordringspligt.

Med henblik på bestemmelserne i artikel 16 sikrer medlemsstaterne, at de befordringspligtige virksomheder og i givet fald virksomheder, der varetager tjenester, som er omfattet af befordringspligt, sammen med den årlige beretning om kvalitetskontrollen offentliggør oplysninger om, hvor mange klager der har været, og hvordan de er blevet behandlet."

(17) Artikel 21 affattes således:

"Artikel 21

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5a og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
3. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden."

(18) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. Medlemsstater, der bevarer ejerskab til eller kontrol over postbefordrende virksomheder, sikrer, at myndighedsopgaverne på effektiv måde er strukturelt adskilt fra de aktiviteter, der er knyttet til ejerskab eller kontrol.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke nationale forvaltningsmyndigheder de har udpeget til at varetage de opgaver, der følger af dette direktiv. De offentliggør, hvilke opgaver der udføres af de nationale forvaltningsmyndigheder, på en let tilgængelig måde, navnlig hvor disse opgaver er fordelt på flere organer. I givet fald sørger medlemsstaterne for, at disse myndigheder konsulterer og samarbejder med de nationale konkurrence- og forbrugermyndigheder om anliggender af fælles interesse.

2. De nationale forvaltningsmyndigheders særlige opgave er at sikre, at forpligtelserne i dette direktiv efterleves, navnlig ved at tilrettelægge overvågnings- og reguleringsprocedurer til sikring af, at befordringspligtjenesterne udføres. De kan også få til opgave at sikre, at konkurrencereglerne overholdes i postsektoren.

Medlemsstaternes nationale forvaltningsmyndigheder arbejder tæt sammen og bistår hinanden for at lette anvendelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller postbefordrende virksomhed, som berøres af en afgørelse fra en national forvaltningsmyndighed, kan påklage afgørelsen til en klageinstans, der er uafhængig af de involverede parter. Klagesagen har ikke opsættende virkning for den nationale forvaltningsmyndigheds afgørelse, medmindre klageinstansen træffer anden afgørelse herom."

(19) Efter artikel 22 indsættes følgende kapiteloverskrift:

"KAPITEL 9a

Oplysningspligt"

(20) Der indsættes følgende artikel 22a:

"Artikel 22a

1. Medlemsstaterne sikrer, at postbefordrende virksomheder tilvejebringer alle de oplysninger, herunder økonomiske oplysninger og oplysninger om udførelsen af befordringspligtjenester, som:

a) er nødvendige for, at de nationale forvaltningsmyndigheder kan sikre overholdelsen af dette direktiv og afgørelser truffet i medfør af det

b) er nødvendige for klart afgrænsede statistiske formål.

2. Virksomhederne tilvejebringer oplysningerne, så snart de anmodes herom, inden for de frister og med den detaljeringsgrad, som den nationale forvaltningsmyndighed forlanger. Den nationale forvaltningsmyndighed udbeder sig ikke flere oplysninger, end rimeligt er i forhold til den opgave, den skal løse. Den nationale forvaltningsmyndighed begrundes sin anmodning om oplysninger."

(21) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Kommissionen forelægger første gang senest den 31. december 2011 og derefter hvert tredje år Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan direktivet er blevet anvendt, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, herunder særlig den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling, udviklingen i beskæftigelsesmønstret og posttjenesternes kvalitet. Sammen med beretningen forelægges eventuelt forslag for Europa-Parlamentet og Rådet."

(22) Artikel 26 udgår.

(23) Artikel 27 udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2008. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på de områder, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den.

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand